

הדלקת נרות			
זמן	צאת השבת	כניסת שבת	יחידים
18:36	17:57	16:42	ירושלים
18:33	17:58	16:58	תל אביב
18:34	17:56	16:50	חיפה
18:37	17:59	17:01	באר שבע

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוםלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

יתרו גילה שלחומר יש צורה • הקב"ה שולח לכל אדם רמזים ועלינו רק לפקוק עיניים ולראות אותם • במתן תורה ישראל נבראו מחדש • המהות של יהודי היא דבקות בתורה ובבורא

די לחכימא ברמיזא

הרבה שמעו ולא באו ויתרו שמע ובא. הייחודיות של יתרו הייתה בכך שהוא ידע לשמוע, כל השאר לא באמת שמעו, הקב"ה שלח לכל העולם רמזים שהוא רוצה שהם יעבדו אותו, אולם רק יתרו ידע והבין ששולחים לו רמזים. רבינו אומר שבכל יום הקב"ה שולח לכל אחד רמזים שונים להתקרב אליו. העבודה שלנו היא להקשיב לאותם רמזים, לראות את אותם רמזים, לחפש אחריהם, ומיד כשמוצאים אותם לקום וליישם את מה שנרמז לנו.

אם אדם מקבל רמז משמים לשבת וללמוד כמה שעות, עליו לפתוח ספר וללמוד. הרמזים הם כמו ציונים פרטיים שה' שולח לכל אחד ואחד, לא תורה כללית לכל עם ישראל אלא תורה פרטית לכל אחד ואחד, מצוות ייחודיות שה' נותן לכל אחד ואחד, עלינו רק לפקוק את העיניים ולראות את כל אותם רמזים.

יהודי בגנים

כשעם ישראל מקבלים את התורה כל המציאות של הבריה משתנה, הבריה מקבלת צורה חדשה, הצורה הזאת נטמעת לדורות בכל יהודי ויהודי עד שלאומה היהודית ישנם גנים מיוחדים וייחודים, ואלו הם גנים של מתן תורה, גנים של אור התורה.

במתן תורה עברו עם ישראל ניתוח מיוחד, ניתוח בו הסירו מהם את זוהמת החטא של אדה"ר, הזוהמת שדבק בנבראים מעת חטא אדם הראשון וגמרה להם ריחוק מה'. בעת מתן תורה עם ישראל כמו נולדו מחדש בבחינת 'גר שנתגייר כקטן שנולד דמי', וכל מציאותם התחדשה מחדש לגמרי.

מסיבה זו פרחו נשמתם של בני ישראל כאשר הקב"ה התחיל לדבר, ואז ירד עליהם טל של תחיה והם חזרו לחיים, אולם החזרה הזאת הייתה כמו לידה חדשה ממש.

מיהו יהודי

מיהו המהות של יהודי?

יהודי דבוק בקב"ה כל העת על ידי התורה הקדושה, 'וחיי עולם נטע בתוכנו'. חיי עולם אלו הם חיים של דבקות, 'ואתם הדבקים בה' אלוקים חיים כולם היום'. חיים נצחיים שייכים רק אצל הקב"ה, וישראל זכו שנטע בהם ה' חיי עולם ובכך הם דבוקים בבורא על ידי התורה הקדושה וכך הם מקבלים חיות נצחית.

כל אחד ואחד צריך להיות יהודי, לדבוק בתורה ובה', וכך לזכות להיות דבוק בנצח!

הראשונים שהצטרפו לשורותיהם של עם ישראל היה יתרו. יתרו רואה מה שרואה ומחליט להתחבר עם כלל ישראל.

הרבה ראו ולא עשו כדוגמתו, קריעת ים סוף זהו אחד מהאירועים הגדולים שהתפרסמו בכל העולם, אולם למרות זאת לא כולם הגיעו כמו יתרו לחסות תחת כנפי השכינה.

כולם שמעו לעצת היצר הרע והתעלמו ממה שקרה, ורק יתרו החליט לאזור אומץ וללכת אחרי האמת.

חומר וצורה

היצר הרע עובד על האדם בשני מישורים, מישור אחד שיהיה לאדם חושך גמור, שלא יהיה לאדם שום צורה, ובמישור השני שיהיה לאדם עיוות הצורה, בחינת הארת הלבנה שהיא מאירה באור חלש, שזה בחינת פגם הלבנה, כי על ידי אור הלבנה אדם רואה צורות מעוותות ולא צורות ברורות, כי באור הלבנה לא ניתן לראות דברים ברורים.

יתרו ראה את בחינת "נערמומים", יתרו ראה את הבחינה של נתינת הצורה, שזה בדיוק ההיפך מביטול הצורה.

יתרו בתחילה היה עובד ע"ז, שזה בחינת ביטול צורה, בע"ז אין צורת אמיתית באמת אלא צורה מדומה, כי הע"ז עניינה לבטל את הצורה. כאשר יתרו שומע שישראל הלכו בים סוף, הוא מבין שיש כאן נתינת צורה, יש כאן דבר רוחני בו מציאות של מים שאין בהם צורה לפתע מקבלים צורה, ואז הוא מבין שיש לחומר צורה והוא מחפש את הצורה של הבריאה עד שהוא מגיע לבורא עולם שהוא צר כל צורה.

הבריאה עצמה היא חומר ריק מתוכן, הקב"ה נתן בבריאה צורה וכך הבריאה מצטיירת בצורות שונים.

כשחז"ל אומרים שיתרו שמע את קריעת ים סוף, ביאור הדברים בעומק, שאצל יתרו החומר קיבל צורה, המים שאין להם צורה קיבלו צורה, וכך הוא מחפש מהי צורת החומר של הבריאה.

יתרו גם שמע את מלחמת עמלק, עמלק באים לאבד את הצורה, עמלק הם בחינת החכמות החיצוניות, דהיינו שיש להם צורה אבל צורה של החכמות החיצוניות, החכמות החיצוניות מעוותות את החכמות של הקדושה והצורה נעשית מעוותת.

כשיתרו שומע על מלחמת עמלק כיצד עם ישראל ניצחו את עמלק וביטלו את האפשרות של חומר ללא צורה, מתעורר יתרו לשוב בתשובה ולחפש אחר הצורה של הבריאה.

כולנו רוצים לזכות לילדים הטובים ביותר, אולם הטוב והבטוח בידו שכזה הוא התמילה להשם.

בחבורת החדשה תמצאו עשרות תפילות קצרות בכל הנושאים החשובים לחינוך הילדים אמיתי שנכתבו מתמצית ליבו הרחב והרחום של הרב שמואל שטרן שליט"א

מוקד הזמנות: 02-6289761

עולם האצילות (חלק ג')

השבוע נשלים את סוגיית עולם האצילות - נעסוק בסוגיית עולם האצילות בעיקר כלפי סוגיית התפילה - וכן נראה עוד כמה פנינים של רבינו על עולם האצילות

הקדושה נאמרת דייקא בתפילת שמו"ע שהיא כנגד עולם האצילות

ואחר כך בתפלת שמונה עשרה שם עקר הקדושה בצבור, כי אז עקר הארת הנקדה שפאיר באצילות שהוא בחינת תפלת שמונה עשרה, שהוא בחינת פי ידבר חכמות. ועל כן אומרים אז עקר הקדושה, ואחר כך כשחזרין וממשיכין השפע מאצילות לבריאה באשרי ובא לציון צריכין לומר שם גם כן קדושה, כי עקר בחינת הקדושה צריכין לומר בבריאה ואצילות שהם בחינת הלב והפה כדי לקשר הלב אל הפה שזה בחינת קדוש, קדוש וא"ו כנ"ל. ועל כן בברכת יוצר שהוא בחינת בריאה שצריכין לקשר בחינת בריאה, דהינו הלב, לאצילות, דהינו אל הפה, על כן אומרים שם שלש פעמים קדוש כדי להמשיך הקדושה מהנקדה, דהינו משלש נקדות הנ"ל. ואחר כך בתפלת שמונה עשרה בבחינת אצילות בודאי שם צריכין לומר קדושה, כי שם עקר הקדושה, כי שם עצם הנקדה שהם בחינת קדוש. ומשם ממשיכין הקדושה אל הלב שהוא בחינת בריאה. ואחר כך כשחזרין וממשיכין השפע מאצילות לבריאה שהוא באשרי ובא לציון צריכין לחזר ולומר קדושה כדי שנוכל לקבל השפע הנמשכת משלש נקדות הנ"ל, כי עקר הקדושה בחינת בריאה ואצילות שהם בחינת לב ופה שהם בחינת קדוש, קדוש וא"ו וכן"ל:

(ליקוטי הלכות או"ח - הלכות נשיאת כפים הלכה ה)

עיקר הביטול בתפילה הוא בסוף תפילת שמו"ע שהיא כנגד עולם האצילות

ועל כן צריכין בתפלה לסדר ארבע בחינות הנ"ל, דהינו קרבנות ופסוקי דזמרה וכו' כדי לברר ולתקן ארבעה סודות בחינות ארבעה עולמות הנ"ל ואז זוכין לבחינת בטול אל האין סוף שהוא בגמרא תפלת שמונה עשרה שהוא כנגד עולם האצילות ששם עקר הבטול אל האין סוף.

(ליקוטי הלכות זו"ר - הלכות כלאי הכרם ואילן הלכה ב)

בתפילת שמו"ע לא שייך המשכת הקדושה היות ושם מקום הביטול הגמור

ועל כן אין קדיש בין גאלה לתפלה, דהינו בין בריאה

לאצילות, כי שם באצילות עקר הבטול ושם נכללין באין סוף בעצמו כפיכחל שהוא למעלה מן הדעת למעלה מכל הקדושות כמובן במאמר הנ"ל שבשעת הבטול בעצמו אין שייך לומר שהכל לטובה כי שם אינו יודע מעצמו כלל בחינת ולא ידע איש, אפלו הוא עצמו לא ידע. ועל כן אין שייך שם קדיש שהוא הגדלת הדעת לצאת ממחין דקטנות למחין דגדלות לדעת כי ה' האלקים והכל לטובה, כי כל זה צריכין בעולמות שלמטה שצריכין להמשיך עליהם ההארה מבחינת אין סוף כדי לדעת זאת שהכל לטובה, אבל שם באצילות כשזוכין להבטול בעצמו שם איך שייך המשכת הקדושה והדעת, כי נתבטלין לגמרי בחינת אפלו הוא עצמו לא ידע כנ"ל.

עולם האצילות הוא בחינת נגינה - טעמים

עשרה מיני נגינה זה בחינת אצילות שהוא בבחינת טעמים וכו' כנ"ל, כי טעמים הם בחינת עשרה מיני נגינה, בחינת נגינת הטעמים.

(ליקוטי הלכות זו"ר - הלכות תולעים הלכה ד)

יוצאי חלציו לקח מעולם האצילות

אמר מה שיהיה נעשה עמי איני יודע, אבל זה פעלתי אצל השם יתברך שהגזאל צדק יהיה מיוצאי חלציו. ואמר זאת ברבים, והזהיר מאד לכבד ולהחזיק בחשיבות גדול את בניו כי הם אילנות קרים מאד, ויהיו גדלים מהם פרות טובים ונפלאים מאד. גם אמר שיוצאי חלציו לקח מעולם האצילות.

(חיי מוהר"ן - אות רעד)

שמחה אפילו בעולם האצילות

ובכר ספר שהבעל שם טוב זכרנו לברכה אמר פעם אחת ווערנטל, והיו מחיכין בעולם האצילות. הינו שהביא שמחה גם בעולם האצילות, עד שגם שם היו מחיכין על די הווערנטל שלו.

(חיי מוהר"ן - אות תצה)

בסוד מ"ש בתיקונים שהי"ס דאצילות איהו וגרמוהי חד בהון כי אור האין סוף ברוך הוא אינו נבדל מהם ע"י מסך כלל כו' ואז באים המחשבה והמעשה ביחד ולכן עולם האצילות נקרא מחשבה לפי שהאין סוף ברוך הוא הוא וגרמוי וחיוהי חד בהון, כי הוא נקרא מחשבה מתפשט תוך האצילות ממש ואז מחשבה ומעשה שבאצילות הכל דבר אחד ברגע א' בלתי שיקדים זה לזה וזהו איהו וגרמוהי חד בהון הוא עמהם ביחד יע"ש. שיעת רצון על זוהר - ח"א דף כט א

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ- 100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים אנה השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העד"ח)

לתרומות: 053-31-25231

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

במגזין ניצוצות ובחברת הילדים שמחה'לה, היוצאים לאור מדי חודש, תמצאו סיפורים חסידיים ותוכן מרתק לכל המשפחה

גיליון שבת
נשלח בדואר לבתי המנויים

הצטרפו: מוקד מניין 02-623-1218

מנוי שבת לכל המשפחה

מנוי חודשי
חודש ראשון
1-1 בלבד!

מנוי חודשי
3 חודשים
99-99 לכל חודש!

מנוי חודשי
חודש ראשון
1-1 בלבד!

מנוי חודשי
חודש ראשון
1-1 בלבד!

בהגיגי תבער אש

לחדרו, קלמי שלא הייתה לו אפשרות אחרת נגרר ונשפך אחריו בצעדים איטיים.

"תדע לך שהלימוד שלך לא שווה כמעט מאומה", הטיח בו המשגיח דברים קשים. קלמי נבהל, מעולם לא שמע כאלו מילים קשות, תמיד ידע שהדרך לחנך היא ביד רכה וכעת המשגיח מנחית עליו מהלומה שכזאת. בתוככי ליבו מילים אלו צרבו בו כמכווה אש, הוא אהב את הלימוד והשקיע בו רבות וזכה מצא נוחם וסיפוק תחת יראת השמיים שהייתה כל כך חסרה לו, והנה כעת המשגיח אומר לו שתורתו כמעט איננה שווה מאומה.

"אתקן את דברי" המשגיח המשגיח למול הבעת פניו המבוהלת, "אין כוונתי לומר שלימודך לא שווה מאומה, אלא רק שחסר בו הרבה מאד".

ובבות הייתה תכונה מולדת אצל קלמי. מאז היותו ילד כך היה נוהג וכך גם המשיך כאשר גדל.

קלמי לא היה בטלן, רוב יומו עבר עליו בלימוד תורה כמו יתר בני גילו, מעשי השוברים בהם תפסו אותו רבותיו, נעשו בעיקר בשעות הפנאי בהם התאווררו יתר חבריו בקריאת ספר או מנוחה קלה.

אם בהיותו ילד מעשים אלו היוו כתר קל על אישיותו, הרי שככל שגדל הלך כתר זה וגדל יחד איתו, שהרי אינו דומה ילד המשתובב לנער בגיל בר מצווה הנוהג במעשים מעין אלו, וק"ו בין בנו של ק"ו לבחור מבוגר אשר מחד יושב ולומד ומאידך בשעות הפנאי משתובב.

תורה ויראה

אי אפשר להמשיך את ביאורי התורה הקדושה אם לא מי שיש לו יראת שמים

"רציתי להראות לך את מה שאומר ר' נתן בהלכות סעודה", המשגיח המשגיח ואמר, "ר' נתן מסביר שהתורה ניתנה על ידי לפידים ואש היות ואלו רומזים ליראת שמים הבערת כאש, והתורה באה ללמד אותנו שאי אפשר להמשיך את ביאורי התורה הקדושה אם לא מי שיש לו יראת שמים. זו הייתה כל כוונתי וכעת תחשוב על כך עם עצמך".

המשגיח סיים את דבריו ועזב את החדר. כעבור דקות שב חזרה לחדר. קלמי שכבר הספיק לחשוב על הדברים פנה למשגיח מעצמו והודה לו בכל ליבו: תודה המשגיח, חזקת אותי מאד, התורה הקדושה חשובה לי יותר מכל, כעת בעזרת ה' אעזוב את כל השטויות ואתחזק ביראת שמים בכדי שאזכה לומר חידושי תורה נכונים ואמיתיים.

(ליקוטי הלכות סעודה ד ד)

שובבותו של קלמי גרמה כמובן גם לשינוי בסגנון חבריו, וכך אט אט התחבר קלמי לחברים במצב רוחני ירוד יותר. על תורתו של קלמי זה כמעט ולא השפיע מאומה היות וקלמי אהב ללמוד ונהנה מכל רגע של לימוד, אולם על יראת השמים שלו זה השפיע פלאים. תפילתו של קלמי השתנתה ונהפכה לתפילה מהירה וזריזה, קיום המצוות נעשה מהשפה ולחוץ וכל התראות אמרה דרשני.

את השיחה ששינתה את חייו לא ישכח קלמי לעולם. היה זה בעוד יום סתמי בעת סיומו של סדר הלימוד בישיבה, קלמי נתכן לנצל את הפסקת הצהריים להתרועע עם אחד מחבריו שכבר מזמן לא דרכה כף רגלו בישיבה וק"ו שלא נגעו ידיו בספר לימוד, אלא שברגע שיצא מבית המדרש נפגשו עיניו במשגיח שהמתין לו שם כמי שאורב לצידו. הוא סימן לקלמי לבוא אחריו

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים
נספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.
 בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין.
 כמו כן עוסק בית הדין בתיביעות נזיקין, נזקי שבנים, בורות עיסקית,
 גישור בין אדם לחבירו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י
 ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין לממונות
"נחלי המשפט"
 בית דין אזרחי לדיני ממונות נוחן מענה
 מקצועי ועילי עיידיים מומחים ומנוסים
בשדות האב"ד
 הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א
 הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
 (מר"ד ח"י, ראש ישיבת נחלי נצח)

☛ הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 ☚

דאורייתא דוחה דרבנן

צ"ב שנה לפטירתו של ר' משה קליערס גאב"ד טבריה • כ"ג שבט תרצ"ד - תשפ"ו

"מה באמת" השלושה קפצו ממקומם ופנו לר' משה בבקשה שיסביר להם את שיטתו ומדוע לדעתו העירוב כשר. אלא שר' משה דחה אותם סחור סחור תוך שהוא מסביר כי צריך להיכנס לעובי הסוגיא ואין בכוחו להסביר להם זאת, ומה עוד שלא ניתן תמיד לסמוך על היתר זה וצריך כאן כמה צירופים שונים ואם כך אין כל נ"מ בענין היות ובין כך ובין כך לעולם אין להם להתיר כזה מקרה מעצמם אם לא על ידי הוראת חכם מובהק.

השלושה עזבו את חדרו של ר' משה כשהם חושבים שבזה תם הסיפור, אולם עבור ר' משה כעת רק החל הסיפור.

...

ביום ראשון יצא ר' משה מביתו ופנה לעבר בית המדרש בו יושב הרב שהתיר את העירוב. הרב הנ"ל שהופתע לגלות את ר' משה במקומו תמה עוד יותר כאשר שמע את בקשתו לשבת וללמוד בחברותא סוגיא מסוימת בש"ס בה הוא מתקשה זמן רב. ר' משה מצידו לא התפעל מתמיהתו רק הסביר כי הסוגיא איננה ברורה לו כל הצורך והוא מחפש יהודי בר אוריין על מנת ללבן את הדברים יחדיו.

משינאות הרב ללמוד עם ר' משה בחברותא הציע ר' משה לרב לבוא ללמוד בבית כנסת שקט הממוקם בקצה העיר. הרב נאותו בשמחה והשניים יצאו לעבר אותו בית הכנסת.

מתחילה פתח ר' משה את הסוגיא בכמה שאלות אותם שאל את הרב, תוך שהוא מקשיב לדבריו ודן בהם הלוך ושוב מתוך התפעלות, לאחר מכן המשיכו השניים אט אט בלימוד הסוגיא עד אשר הגיעו לנקודה בה טעה הרב כאשר

בן אדם לחבירו זה דאורייתא. ר' משה קליערס

התיר את העירוב בעיר טבריה.

כעת נהג ר' משה בעדינות יתירה והלך עם הרב שלב אחרי שלב, עד שבפתע זינק הרב ממקומו כנשון נחש. "אוי לי שהתירתי את העירוב בטבריה כאשר טעיתי בביאור סוגיא זו, כעת אני מבין שבאת להעיר לי בעדינות על טעותי". הרב שהיה ירא שמיים עניו ואיש אמת, ספק את כפיו זו בזו והחל לבכות.

"מדוע לא העיר לי הרב על כך בערב שבת", המשיך הרב ושאל כאשר הבין כי ר' משה שמע על כך מע"ש מאלו העוסקים בעירוב, "הלא בעוונותי נכשלו כל יהודי טבריה בטלטול בשבת".

ר' משה הביט חזק לתוך עיניו של הרב והסביר את מעשיו במספר מילים: "עירוב חצרות דרבנן ובן אדם לחבירו דאורייתא, לא רציתי שכולם ידברו עליך ותפגע".

כן ביראה הקודמת לחכמה נהג ר' משה קליערס בהירות יתירה בעניינים של בן אדם לחבירו.

ה דפיקות המבוהלות שנשמעו על דלת חדרו של הרב היוו התפרצות מזערית של סערת הקנאות דקדושה ששררה בליבם של הדופקים.

ר' משה קליערס, גאב"ד טבריה, ניגש אל הדלת ברוגע ובשלווה ופתח אותה בעדינות כדרכו תוך שהוא מזמין את הדופקים להיכנס פנימה.

"ישמע רבינו תחילה את דברינו", שלוש הדופקים היו נתונים בסערת רגשות ולא שרו להצעתו. "היכנסו היכנסו" ביקש ר' משה, "תחילה תנוחו ואז תדברו".

"חלילה רבינו" הזדעקו השלושה בקול שווה, "הן כרגע המצב הוא שכל אנשי טבריה יכולים להיכשל בשבת באיסורי עירוב חצרות". השלושה שנכנסו לחדרו של ר' משה היו בין הממונים על בדיקת העירוב ותקינותו, וכעת נכנסו לחדרו של רב העיר על מנת לעדכן אותו במצב.

"בסדר גמור אשמע את דבריכם אבל רק ברוגע", המשיך ר' משה להתעקש. השלושה נחו קימעה והאחד מהם פתח בדברים כשחבריו כל העת מצטרפים לדבריו מתוך ליבם הסוער.

"הכל החל כאשר קרתה תקלה מסוימת בעירוב", הסביר איש מבוגר שאותות של זקנה החלו לצוץ בקצוות זקנו האדמדם. "לא רצינו להטריד את הרב בעניין ופנינו כדרכנו תחילה לאחד מהרבנים עמם אנו מתייעצים תדיר והלה הסביר כיצד לתקן את העירוב. אלא שאחד מהוותיקים האחראיים על העירוב טוען בתוקף שהרב הנ"ל טעה בדבריו ותקנתו לא הואילה. פנינו לרב חזרה והסברנו לו את הבעיה אולם הוא התעקש על דבריו ולטענתו העירוב מתוקן וכשר לכתחילה ואין לחוש לדבריו של איש העירובין".

"אמרו נא לי בבקשה את כל פרטי המקרה" ביקש ר' משה מהשלושה שלפניו, "הן את המקרה והבעיה שבעירוב והן את הצדדים המתיירים והן את הצדדים האוסרים, וכן מיהו אותו הרב".

השלושה פרסו בפני הרב את פרטי המקרה, את רעיונו של הרב עמו התייעצו ואת הדרך בה הכריע לתקן את העירוב, וכן את דעתו של איש העירובין והוכחותיו המוחצות יחד עם הראיות וההסברים על טעותו של אותו הרב.

ר' משה הררה בדברים מספר דקות, פתח כמה וכמה ספרים, שוב הררה וחשב לעצמו מספר רגעים, ולבסוף פנה אל השלושה ואמר: זו סוגיא מסובכת, אכן קשה מאד למצוא כאן היתר, אולם בבקשה תנו לי עוד מספר דקות לפני שנחליט מה לעשות, צאו מהחדר ותשבו לכאן בעוד כמה דקות ואז אענה לכם תשובה ברורה בעניין וכיצד צריך לנהוג.

השלושה המתינו בשקט מחוץ לחדרו מספר דקות עד שדלת חדרו של ר' משה נפתחה. "אין שום בעיה השבוע העירוב כשר" הכריז הרב.

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים:

052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה
'נחלי נצח' הממוקמת
בלב האזורים
החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הליכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"מ א'

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

...

"כפה עליהם הר כגיגית". ואמרין בגמרא "מכאן מודעא רבה לאורייתא". ותמוה, הלא תלוה וזבין זביני זביני? אלא, שמכיוון וחייבים למסור את הנפש על התורה, נמצא שלא שייך כאן הטעם של אגב אונסיה גמר ומקני, שהלא בין כך ובין כך צריך למסור את נפשו.

וישלח משה את חותנו". כאשר יתרו הגיע למדבר מיד החל להציע לעשות שינוי בעניין צורת בתי הדין. אמנם שינוי זה היה מבורך ואכן הסכימה עמו דעת תורה, אלא שמשה רבינו חשש שאחרי הצלחה מסחררת שכזאת, יחוש יתרו בעל הבית ויציע לעשות שינויים שונים שיפגעו בטהרתה של תורה, ולכן על אתר שלחו למקומו.

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

נגזרה הגזירה

הנוראי הזה... עד כדי כך.

שחרורו של מוהרנ"ת הגיע אחרי שתלמידיו הפקידו דמי ערבות בסכום גדול מאד של אלפיים רובל, סכום שגייסו במהירות שיא, ובליט ברירה נאלצו החוקרים לשחרר למעצר בית מחמיר, אך מעבר לכך החקירה עצמה על דבר פשעיו, הלכה והתעצמה.

אולי יתרחש הנס... מראה הקיבוץ לפני כמאה שנה

בימים בהם ישבו החולקים יחד עם פקידי המשטרה וניסחו את הטיוטה אותה יגישו ליועץ המשפטי, רבי נתן ותלמידיו קיוו כי הזמן שנוטר עד ראש השנה, כחודשיים ימים, יהיה מספיק בכדי לסיים את החקירה ואף להפריך את השמועות הבדויות. אם כך, טוב היה שהמעצר כבר מאחוריהם, כעת יתכן והנסיעה לאומן תהיה רגועה יותר, ללא דירות מסתור והימלטות, מתוך רוגע ושלווה.

אכן, כעבור מספר ימים טיוטה סופית של כתב האשמות נחתמה באישור היועצים המשפטיים ונשלחה לקמניץ, אך לתדהמת רבי נתן ותלמידיו הממלצה הייתה ברורה, 'להגלות את מוהרנ"ת מיד ועכשיו לארץ גזירה ועדיף לערבות סיביר, בכך לנתקו באופן תמידי מעדת מאמיניו'.

המשך בשבוע הבא אי"ה

(מגזין 'ניצוץ' שבט תשפ"ב)

המכה הייתה קשה מנשוא, איש לא האמין כי אלו תהינה ההתפתחויות והגלגל יתהפך במהירות שכזו. כעת כאשר ישתחרר רבי נתן יהיה זה יהיה למעצר בית בתנאים מרחיקי לכת; אבל, הם ידעו, לא היה הרבה מה לעשות. הדבר היחיד שהצלחו לפעול בינתיים היה להוציא את רבי נתן מחדרם של הפושעים, לתא נפרד.

רבי נתן לא אישר להם להגיש תלונה למשטרת המחוז על כך שהוא איננו משוחרר בערבות כפי שמורה החוק, הדבר היחיד שביקש היה שיכניסו לו, תנ"ך, זוהר, כתבי האר"י, אחד מחלקי השולחן ערוך, ערימת דפים וכלי כתיבה.

לאחר שהצלחו לפעול זאת ולהכניס את שביקש, כעת שב לייחל ולצפות בכל מאודו אולי יתרחש הנס ובכל זאת מעומק החשיכה ימצא דרך כל שהיא בסופו של דבר, להגיע לקיבוץ הקדוש.

עשרה ימים של מעצר קשה חלפו עד שהצלחו בפעילות עסקנית ענפה להפעיל את כל מי שניתן ולהביא לשחרורו של מוהרנ"ת.

הוא עצמו היה שקוע באותם ימי מעצר בכתיבת חידושים בהלכות "יין נסך", שם הוא הסביר באריכות כי השבי האמתי הוא תחת היצר הרע ותאוותיו, כך שתאוותיו של האדם שובות אותו במעצר וכולאות את האדם עד שאינו יכול להשתחרר מהן. הפתרון לכך, מסביר רבי נתן באריכות באותה הלכה, הוא רק לקיים את הנאמר "ויצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם וישועם", לצעוק ולהרבות בתפילה עד שינצל מהשבי וישועם.

פתגם השבוע

המסגרת שומרת על הילדים
ומעניקה להם בטחון לצעוד בבטחה במקום מוכר

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

הגלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

להשכרה בכל יום
בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים

עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

חסידיים ואנשי מעשה

מאורעות • תקופות • גדולי הדורות

שנת: תמ"ה - ת"צ • אזכור: איטליה - ליוורנו וסביבותיה • תקופה: תקופת השבתאות
אישיית: ר' יוסף אירגאס • מחבר ספר: 'שומר אמונים הקדמון'

ר' יוסף אירגאס • מחבר ספר 'שומר אמונים הקדמון'

פרק ד' • דבריהם הם זיכרונם

עם הספר

"דבריהם הם הם זכרונם". ר' יוסף אירגאס אמנם הלך לבית עולמו, אך מורשת הספרים אותה הותיר יחד עם החידושים הגדולים שחידש, נותרו עמנו עד היום.

מספר ספרים כתב ר' יוסף כשהמפורסם ביניהם הינו הספר 'שומר אמונים', המכונה 'שומר אמונים הקדמון', ועל שמו נקרא בפי כל.

ספריו של ר' יוסף מגוונים בסגנונם ובתוכנם, חלקם נכתבו בצעירותו ממש, חלקם בנגלה וחלקם בנסתר.

ואלו ספריו:

שומר אמונים, מבוא פתחים, מנחת יוסף, פרי מגדים, שו"ת דברי יוסף, תוכחה מגולה, הצד את הנחש.

שני הספרים האחרונים - תוכחה מגולה והצד את הנחש, נכתבו כנגד כת השבתאים בתקופת הוויכוח עם נחמיה חיון.

שו"ת דברי יוסף הינו שאלות ותשובות בהלכה אותם השיב. הספר לא יצא בחייו ואף לא נסדר על ידו, אלא יצא רק לאחר פטירתו על ידי תלמידו ר' מלאכי הכהן.

בשו"ת זה הוא דן בשאלות שונות שנשלחו אליו מהרבה קהילות. השאלות במגוון נושאים ובכל ארבעת חלקי השולחן ערוך, הן בהיתר עגונות, דיני ממונות, הלכות תערובות ועוד.

ספר פרי מגדים הינו לקט של הנהגות ואזהרות שונות אותם אסף מגדולי וחסידי הדורות, וזאת על מנת שיוכל האדם לפרוש מהעולם הזה ולעלות ולהתעלות בלימוד התורה והכרת הבורא.

ספר זה היה הספר הראשון שנכתב על ידו להיות כבן י"ח שנים בלבד!

ספר זה נדפס בהמשך בצירוף לספר מנחת יוסף שהינו ספר בכללי הקבלה והנהגות שונות על פי הסוד. שני ספרים אלו נדפסו בשנת תקפ"ז על ידי אחד מקרובי משפחתו.

ספרו שומר אמונים הינו ספרו היסודי על שמו הוא מוכר, כשההמשך לאחר שיצא הספר שומר אמונים של האדמו"ר ר' אהרן ראטה, התווסף לספרו השם שומר אמונים הקדמון, להורות על היותו השומר אמונים הראשון קודם לספר שומר אמונים של ר' אהרן ראטה.

בספר זה ובספרו מבוא פתחים הוא דן בהרחבה בסוגיות באמונה וקבלה, ועל כך בעזרת ה' בפרק הבא.

יו של ר' יוסף אירגאס רוי הרפתקאות ומלאות מעש למען גילוי כבוד ה', יחד עם עמל וידיעת התורה, היו קצרים מאוד. ארבעים וחמש שנים בלבד בהם הספיק מה שרבים לא עושים בתשעים או מאה שנות חיים. ומי יודע אילו היה ממשיך וחי מה עוד היה מספיק לפעול ולאלו ספרים היינו זוכים.

בשנת ת"צ, חלה ר' יוסף את חוליו האחרון אשר ממנו סבל כחודשיים ימים. באותה התקופה עבד לסדר את כתביו בצורה של ספר על מנת להוציאם לאור, סידור כתביו נעשה בעזרתו של תלמידו הגדול ר' מלאכי הכהן, אולם באמצע סידור הכתבים נפל בחוליו שממנו לא קם.

רגעיו האחרונים של ר' יוסף היו עבור תלמידו ר' מלאכי רגעים מרגשים במיוחד, כאשר העניק לו תואר מיוחד בזמן שקראו אליו ואמר לו: "רחימא דנפשאי קול נתנו בשחקים ליתן רווח בין הדבקים, ומה גם עתה נתפרדה החבילה ושמים בניי לבין חזק ויאמץ לבך".

במילים אלו נפרד ר' יוסף מתלמידו ועלה בסערה השמימיה כשהוא צעיר לימים.

שער הספר דברי יוסף

הספד מר

כלל תלמידיו ויהודי ליוורנו

בכו מרה על פטירתו כאשר רבים מספידים אותו ומייללים אחר מיטתו, אך יותר מכל קרא עליו הספד מר תלמידו הגדול ר' מלאכי הכהן, כשהוא אף משתמש באותו תואר אותו כינהו בטרם פטירתו, וכך הספידו:

"כאשר אבדתי אבדתי איש שלומי ורב רחימא אלופי ומיודעי זה דודי זה רע"

"ויהיה לאלב כינורי ועוגבי לקול בוכים, עיני נגרה ולא תדמה... לו שקל ישקל כובד אבן ונטל החול ואותי במאזניים מכרע הוא את כולם".

"קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבוא, עד זיבולא בתרייתא"

למעשה נראה כי תואר זה, 'רחימא דנפשאי', לא התחדש רק בעת פטירתו, אלא אף קודם לכן השתמש בתואר מכובד זה כלפי תלמידו, וכמו שמוזכר בשו"ת בקבלה בסוף ספרו שומר אמונים בשאלה ט: והקשה אלי 'רחימא דנפשאי' איש חכם ונבון כה"ר מלאכי הכהן נר"ו...

תורה דיליה

צריך שיהיה לימודו (של העוסק בתורת הסוד) באימה וביראה לא מוטה ולא יושב על צדו אלא עומד לפני המלך ובתיקון מלבשו כראוי שנאמר הכון לקראת אלוך ישראל.

(הקדמה שניה לספר שומר אמונים)

חכימא דיהודאי

היו מגדולי החסידות שהתנגדו לספר שומר אמונים מחמת היותו מתעסק בחקירות שונות ולא בדרך האמונה הפשוטה ללא חקירות.

הכי קרוב - הכי מפנק

הומינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקוה ממואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון

8L LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן